

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
2/3 . . . 10 „
1/3 . . . 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V. Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Zažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavžič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Peti-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naša sedanost in naša bodočnost v Egiptu.

(Piše A. Gabršček).

(Dalje.)

Dasí ni več teklo v Egiptu mleko in med, kakor za vlade kediva Izmila, ventlar izseljevanje ženskega elementa iz slovenskih pokrajin ni prenehalo, ker so v onih slovenskih krajih, ki so dajali in še dajejo največji kontingent za to žalostno emigracijo, prebivalci bili pod živim vtiskom onega v primeri s siromaštvom teh krajev razmeroma velikega bogastva, ki so si ga pridobile poedine ženske, ki so se vrtnile v domovino, ali pod živim vtiskom razkošnosti in razsipnosti onih rodbin, katerih hčere so prebivale v Egiptu in od tamkaj pošiljale svoje prilhanke.

Leta 1881. in 1882. so na tukajšnjem avstro-ogrskem konzulatu izračunali, da je bilo v Egiptu okrog 3000 do 3200 žensk iz tržaške okolice in z Goriškega, a med njimi takorekoč niti enega moškega Slovenca.

Meseca junija l. 1882. je izbruhnila krvava revolucija arabska proti kristjanom.

Prekrasno mesto Aleksandrija je pri tem revratku trpelo največjo škodo, ker je njegove najlepše dele uničil deloma požar, ki so ga zantili revolucionarji, deloma pa strahoviti bombardna z angleškega brodovja.

Večji del Evropejcev je pobegnil in se rešil na evropske vojne in trgovske ladje, usidrane v aleksandrijski luki. Evropeci so nato odpotovali v domovino, čakajoč tam, da Angleži uduše upor in da pride zopet ugoden čas, da se vrnejo k svojemu staremu poslu.

Tudi Slovenke so se v pretežni večini vrtnile v domovino.

Šele koncem l. 1882 so se begunci jeli vračati, toda izmed Slovenk, ki so za časa vstaje videle smrt pred očmi, se je vrnila le redkokatera.

Do leta 1882 so ostajale ženske, ki so bile v domovini omožene, v Egiptu samo 2—3 leta, ker jim je vsled velikega blagostanja zadostovalo to razdobje, da si prištedijo potrebna sredstva in da lahko nadalje živijo v svojem rodnem kraju brez velikih skrbi in z relativno udobnostjo.

V času svojega prebivanja v Egiptu, so te omožene žene polagoma plačevale morebitne rodbinske dolge, kupovale zemljišča, si zgradile hišo ali hišico, in ko so vse to plačale, so štedile dalje groš za grošem; ko pa so si prihranile primerno vsoto v gotovini, so za vedno rekle Egiptu z bogom in se niso več vrtnile.

Do l. 1882. so te omožene ženske večinoma živlele vseskozi pošteno in zelo redka je bila tista, ki bi bila zašla na kriva pota.

Zato so vedno imele prednost ne samo pri Evropejcih, marveč tudi po haremih, zakaj haremske gospe so bolj zaupale v solidno poštenje naših Slovenk, kakor v ono arabskih, sirijskih in čerkezskih služkinj.

Po letu 1882. je nastala vseobča stagnacija v vseh podjetjih tako trgovskih, kakor industrijskih. Država je ustavila vsa večja dela in zatvorila svoje blagajne, da bi mogla izplačati ogromne odškodnine za škodo, ki so jo imeli Evropejci vsled zadnjega prevrata.

Zavladalo je nezaupanje med Arabci in Evropejci na vsi črti, nezaupanje vseh teh nasproti Angležem, ki so vojaško in administrativno zavzeli to deželo.

Na tem afriškem ozemlju, preje tako plodonosnem, je nastalo silno pomanjkanje, malodane siromaštvo, pravi svetopi-semki egiptski glad.

Vkljub tem obupnim razmeram so Slovenke zopet jele dohajati v Aleksandrijo, toda niso več dobivale niti tako hitro kakor preje niti tako dobrih služb, kakor je to bilo v prejšnjem času.

Evropeci so do skrajnosti omejili svoj luksuz in svoje obiteljske izdatke, ker jim niso več cvetele, kakor preje rožice v Egiptu.

Haremi so prenehali sprejemati evropske služkinje, ker je krvavi prevrat povzročil nepremostljiv prepad v odnosih med kristjani in mohamedanci, vsled česar so mohamedanci bojkotirali kristjane, v kolikor so le mogli.

Vkljub temu so Slovenke v jatah prispevale v Egipt in dve leti po vstaji, ki je težko zadela usodepolnega leta 1882. to nesrečno deželo, jih je bilo na konzulatu prijavljenih okrog 2000.

V tem času pričinja nepopisno gorje in sramotne posledice slovenskega ženskega izseljevanja v Egipt.

Ker niso dobile službe in ker niso imele sredstev za življenje, so jih stanodajalci enostavno metali na ulico, ako niso v najkrajšem času plačale svoj dolg za stanovanje in hrano.

Takih stanodajalcev je bilo v izobilju in vsak dan so se odpirale nove hiše za upropaščenje teh deklet.

V čigavih rokah so bile in so te hiše, to bi najbolje mogla opisati kriminalna policija. Vsi izmečki človeške družbe po velikih mestih so se natepli v Aleksandrijo in v Kairo po udušenem arabskem uporu in ti elementi so se lotili poleg drugih »častnih« podjetij tudi posla, da so otvarjali hotele, prenočišča, zavetišča in spalne dvorane za ženske.

V taka stanovanja, smrdča, gnusna, brez svetlosti in zraka, ker so skrita v najskromnejših in najtesnejših ulicah, kjer se ne pojavljajo samo lopovi, razbojniki, dovodniki in prostitutke, v taka stanovanja pravimo, so zahajale in še zahajajo naša uboga dekleta, ki jih je zla usoda in lakomnost njihovih rodbin dovedla v te kraje.

Vsa ta dekleta so vrlo mlada: ko prispo v Egipt, obče niso starejša kakor 16 do 17 let.

Roje se na kmetih, v kočah od kmetovskih roditeljev, večinoma nepismene, brez življenjske skušnje, brez vsake duševne vzgoje, kako bi se naj taka dekleta brez službe in brez sredstev, izmučene od gladi, oblečene v cunjice, ki so jih prinesle od doma, inajoč neprestano pred očmi grož-

njo, da jih stanodajalec vrže na cesto, dobivajoč z vsako pošto iz domovine očitani, zakaj ne pošljejo denarja — ki o bi se naj taka dekleta vzprotivile ljuti nevo-lji, da bi ne padle v skušnjava in pozneje v prostitucijo? Tako se je godilo!

(Pride še.)

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Branice. — Žalostne razmere doživljamo pri nas, odkar hoče naš Šmid, da bi se vsi zavili v njegovo črno suknjo; tega pa ne doživi, tudi če si zbrusi ves svoj novostrujarski jezik. Za mir in spravo v fari moli zmiraj, ali toliko tožarenja in sovrašva ni še imela Branica kot ga ima nekaj časa sem. Ko je prišel k nam, je rekel, da bo delal mir in obetal nam je velike gospodarske naprave; po njegovem govorjenju smo mislili, da se res vsi vladni organi tresejo pred njim, ali kmalu smo spoznali, da on zna samo obetati ali ne doseže ničesar; obetal je, da udobi denar za popolno regulacijo hudournika Raše pa ne vidimo še nobenega dela; Kodričanom je obetal vodovod pa nič ni, šolo pa je premestil iz farovža, češ, da bodo takoj drugo zgradili pa zopet ni nič; iz prejšnje šole so mu morali ubogi Braničarji napraviti dve sobi in lakirane podpe. Plača ljudstvo, okoli katerega hodi ekskutor. Da bi še bolj sfanatiziral ljudstvo, je ustanovil Marijino društvo in katoliško združbasko društvo in zraven še čukarijo, tako, da smo ločeni v dva tabora. — Delal je proti veselici v korist družbe sv. C. in M.; za oni dan je dovolil svojemu organistu, da je brez usmiljenja natezal harmoniko v neki drugi gostilni, čuki so smeli plesati na katoliški podlagi, klefali so po golažih in vampih ter pili, da je bilo joj in vse brezplačno. (Doznali smo, da je bil Šmid prejšnji dan v Gorici.) Da se Šmid še bolj maščuje ni hotel dati niti blagoslova pri maši, češ, da kjer se pleše, tam ni ljudstvo vredno božjega blagoslo-

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje.)

Drugi dan, kakor tudi naslednji dnevi so minili brez kakega posebnega dogodka; potovanje je bilo sedaj lahko sedaj težavno, sedaj spešno sedaj počasno, kakoršno je že bilo vreme, ostro in mrzlo, ali vlažno in občutno. Seveda je bilo treba tudi črevlje menjavati, po tem, kakoršna so bila tla.

Tako je prišel petnajsti prosinec; mesec je bil že v svojem zadnjem kraju in je bil še malo časa viden. Solnce je bilo še vedno skrito za obzorjem, a vendar se je že po šest ur svetlikalo kot bi se hotelo daniti; seveda pot še ni bila dovolj razsvetljena. Treba se je bilo ravnati po kompasu. V ta namen je šel Bell naprej, Hatteras naravnost za njim, Simpson in doktor pa za tem, tako da sta videla pred seboj samo Hatterasa; tako so se lažje vzdružili v isti smeri, a so še včasih zavili po trideset do štiri deset stopinj v stran.

Petnajstega prosinca je Hatteras sodil, da so prišli že sto milj proti jugu. Dopoldne tega dne so posvetili temu, da so malo popravili obleko in razne priprave za šotorje; seveda tudi službe božje niso opustili. O poldne pa se odpravijo zopet na pot. Nebo je bilo zelo čisto, a mrzlo. — 36° pod ničlo.

Kar naenkrat se je nepričakovano dvignil iz tal popolnoma zmrzel oblak in se je vzpel do petindvajset črevljev visoko, potem pa je mirno obstal. Nastala je tema,

da se niti za korak daleč ni videlo, hlapi pa so se prijemali obleke in tvorili na njej dolge sveče.

Potnike osupne čudni pojav in v začetku ne mislijo na drugo, nego da se združijo; koj se začujejo klici:

»Halo, Simpson!

»Bell, semkaj!

»Gospod Clawbonny!

»Doktor!

»Kapitan, kje ste?»

Z raztegnjenimi rokami so se potniki iskali v gosti megli, skozi katero se ni dalo prav nič videti. Še bolj pa jih je vznemirilo, da nihče ni slišal odgovora; Zdelo se je, da ta megla ni sposobna za prevajanje glasu. Tedaj pride vsakemu na misel, da ustreli iz svoje puške, da bi se tako lažje zbrali. Toda to je bil glas govora preslab, je bil pa pok strelivnega orožja premočan, kajti nastalo je odmevanje, ki se je odbijalo na vse smeri, tako da se je slišalo le nedoločno bobnenje, ni pa se mogla presoditi smer.

Vsak je bil torej le nase navezan. Hatteras se vstavi, si prekriža roke in čaka. Simpson si prizadeva, da pride do svojih sani. Bell gre nazaj po svojih stopinjah, ki jih z roko otipuje. Doktor se zadeva ob ledene gruče, pada in se pobira, gre sedaj na desno sedaj na levo, večkrat križa svojo pot in se vedno bolj izgublja.

»To ne more iti tako daleč«, si reče doktor čez nekaj minut; »to je čudno podnebje; človek se ne more na nobeno stvar zanesti; potem po še te ledene sveče, ki človeku obraz kar skupaj vlečejo. Alo, alo, kapitan!« zakriči znova.

Toda odgovora ne dobi; za vsak slučaj je še enkrat nabil puško; mrzle cevi so mu roki kar žgale, četudi je

imel debele rokavice. Ko je to delal, pa zapazi neko stvar, ki se je pred njim gibala.

»Vendar enkrat,« reče doktor; »Hatteras, Bell, Simpson, ali ste vi?»

Zdaj je se zamolklo renčanje.

Ona stvar se bliža, svojo prvotno velikost izgublja, in kažejo se že njeni obrisi. Strašna misel privre doktorju na dan in zavpije: »Medved!»

Moral je to biti orjaški medved; bil je tudi izgubljen v megli, taval je, vračal se, da bi kmalu zadel ob kakega potnika, o katerih navzočnosti gotovo ni nič slutil.

»To je zmešnjava,« si misli doktor in obstoji nepremično.

Sedaj je čutil sapo živali, ki se je naglo zopet izgubila v meglenem ivju, sedaj je videl široke tace pošasti, ki so mahale po zraku in mu prišle tako blizu, da so mu natrgale obleko z ostrimi kremplji. Skočil je nazaj in tedaj se je ona stvar tudi premaknila in izginila kot prikazen.

Ko se je doktor tako umikal, je zapazil da se tla pod njim vzdigujejo; pomagal si je z rokami, se oprljal na ledene izrastke in splezal od ene grude na drugo, pal s koncem svoje palice.

»To mora biti ledena gora; da bi mogel splezati na njo, pa se rešim,« si misli.

To rekši prične kobacati po vseh štirih in pripleza kakih štirindvajset črevljev visoko; glava mu je že mola iz zmrzle megle, ki je bila na vrhu kakor odrezana: »Izborni,« si misli, pogleda okrog sebe in opazi, da njegovi sodrugi istotako plezajo iz goste megle.

»Hatteras!

»Gospod Clawbonny!

»Belli«

va. Tako da je ukazal škof. V noč nas je bila prišla pozdravit s svojim izzivanjem tudi klerikalna druhal iz sosednjega Gaborja. — Čestitamo Valentinčiču in Šmidu! Imenitna božja namestnika sta.

Iz Gor. Branice. — Naš g. Šmid ima jako dobre pristaše in pristašnje. Govori se, da je rekla neka ženska, da rajši izgubi svojega lastnega otroka, kakor da bi šel od nas g. Šmid. Nam je prav, če je njej prav. Iz tega se vsaj vidi, kako ljubezen ima do lastnega otroka.

Iz komenskega okraja.

Iz Kostanjevice na Krasu. (Od govor, komur tiče.) »Nekdaj so fantje hodili okrog snubit dekleta,« zato so bila (seveda le Mar. hčerke) dolgo pred poroko v blagoslovljenem stanu; »a časi se spreminjajo in z njimi nekatera dekleta,« te bi radi klerikalci pohujšali, ker žal jim je, da se tako dostojno in npravno vedejo. »Pod vodstvom kostanjeviškega profesorja hodijo nekatera kostanjeviška in menda tudi škrbinska dekleta po raznih ne plesih, ampak veselica, za katere se učijo peti in pri katerih se vnamajo za petje in dramatiko. Slovenci so že od nekdanj radi prepevali in poslušali petje. Zato bi se res čudili starišem, če bi jim tega ne dovoljevali. — Ne pleše Tina, pri pol litru vina, ker taka ni mladina, ki hoče biti fina,« pač pa je Lekin in sam Stepančič z njim. »A stara se ne Tina pod vodstvom mi Fakina, temveč le suženstvo z našim Bratino. «Če tud' se šaldo štima,« je ljudstvo vendar nima!

Izborne so

Pokatele, to se priznava a le tedaj ako so pravilno pripravljene. Naročil si vsaka kuharica in gospodinja kuharsko knjigo, ki je udobi zastoj pri Proi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Podružnica Ciril-Metodove družbe v Solkanu je imela 30. maja t. l. občni zbor, na katerem je bilo izvoljeno stalno podružnično načelstvo. Sklenilo se je, da podružnica priredi 26. junija t. l. javno tombolo, koncert in ples. Kartele se bodo prodajale po 40 h. Dobitka: činkvina 100 K, tombola 200 K. Razprodajo kartel prevzamejo iz prijaznosti nekateri domači in sosedni trgovci, obrtniki in drugi rodoljubi. S to veselico stopi naša podružnica prvič v javnost. — Z ozirom na to, da si je podružnica postavila poleg glavne še drugo nalogo: združevati pristaše raznih struj na skupno delo za skupne interese, pričakujemo, da se mestni rodoljubi in goriški okoličani odzovejo našemu vabilu ter se udeležijo v mnogobrojnem številu prve podružnične veselice. — Druga bližnja društva so naprosena, naj ne prirejajo veselice za 26. junija in so uljudno vabljeni, naj se njih člani udeležijo naše veselice, da nam olajšajo težave prvega nastopa.

Za družbo sv. C. in M. daruje g. Peter Birs, trgovec s sadjem 7 rubljev in 50 kopejk.

Domače vesti.

Da bi prišla laška pravna fakulteta v Gorico, o tem so se raznesle zadnje dneve vesti, ki so pa krive. »Kroatische Correspondenz«, pooblaščen od poklicane jugoslovanske strani, razglašajo, da se niso med hrvatsko-slovenskimi in laškimi poslanci v vprašanju vseučilišč vršila nikakva pogajanja. Iz tega sledi, da slonijo poročila, da bi bili Jugoslovani in Lah sklenili kompromis, da naj se ustanovi laška pravna fakulteta v Gorici, na neresničnih informacijah, ki so brez vsake pozitivne podlage.

Proti škofu Flappu. Apostoliški vizitator v Poreču. — »Kroat. Corr.« poroča, da se je rimska kurija odločila, odposlati v Poreč apostoliškega vizitatorja, da bo vodil proti škofu Flappu preiskavo. To se izvrši v kratkem. — Proti škofu Flappu se pošiljajo v Vatikan že več let razne pritožbe. Spočetka so jih ignorirali, ker pa le ne nehajo, so se v Vatikanu vendar odločili poslati v Poreč vizitatorja, ki preišče, koliko je resnice na podanih pritožbah.

Dijaški tamburaški zbor, kateri priredi svoj zabavni večer 4. junija t. l. pri »zlatem Jelenu«, otvori svoj program s slovensko marseljezo: »Naprej!« ob približno 50 letnici njene uglasitve. Vabila se razpošljejo pravočasno. Če kdo pomotoma ni dobil vabila, ga dobi zvečer pri blagajni. Vstopnina znaša za osebo 60 v, za družino 2 K, za dijake in dijakinje 40 v. Ker je čisti dobiček namenjen: »Dijaški kuhinji« in »družbi sv. C. in M.«, se je nadejati obilne udeležbe. Preplačila se hvaležno sprejemajo in se bodo tudi imena darovalcev objavila v »Soči«. — Za obilen poset se priporoča: Dijaški odbor.

Na c. kr. moškem učiteljsku v Gorici (v S. Gregorčičevem Domu) bode vpisovane nove gojencev za prvi tečaj za šolsko leto 1910/11 dne 28. junija (v torek) od 3.—6. popoldne, dne 29. junija, (v sredo) ob 9.—12. dopoldne, ter dne 3. julija, (v nedeljo) od 9.—12. dopoldne. — Pri zglastvi se je treba kazati: 1) z rojstnim listom; 2) z zadnjim šolskim izprijemnim listom; 3) z uradno-zdravniškim izprijemnim listom o telesni čvrstosti.

Sprejemni izpiti za prve tečaj se pričnejo v ponedeljek dne 4. julija ob 8 uri zjutraj. — Ako bode na podlagi teh sprejemnih izpizov doseženo dovoljno število prvoletnikov, se ob pričetku prihodnjega šolskega leta (dne 9. septembra 1910.) nove zglastitve za prvi tečaj ne bodo upoštevale. — Prijave za vstop v kak višji tečaj se bodo sprejemale dne 9. in 10. septembra 1910, vsakokrat od 9—12 dopoldne.

Kotnikova zapuščina družbi sv. C. in M. — Gosp. Josip Lenarčič, predsednik ljubljanske trgovske in obrtne zbornice je v »Slov. Narodu« priobčil sledeče:

POSILANO.

Z ozirom na napade, ki se vrste zadnje čase dan za dnem v raznih listih, podajam javnosti sledeča suha dejstva:

da med družbo sv. Cirila in Metoda in menoj ne vlada prav nikako nesoglasje;

da dobi družba sv. C. in M. 630.000 K in nekaj delnic raznih zavodov ter na podlagi računskih zaključkov z diverznimi denarnimi zavodi dotične svote;

da ima družba sv. Cirila in Metoda od tega plačati že tolikrat omenjena volila. —

Vse to se izkaže pri zapušinski razpravi, ki se bode v kratkem vršila.

Mislím, da je z zgoraj navedenimi dejstvi razno nadaljno natolcevanje onemogočeno.

Sodbo pa prepustim mirnim srcem javnosti.

Prednaznanilo. — Kakor vsako leto, priredi tudi letos »Slovensko bralno in podporno društvo« v Gorici svojo vrtno veselico na dan sv. Petra in Pavla.

Slavna okoličanska društva so uljudno naprosena, da oni dan ne prirejajo veselice in se s tem pridružijo in pomorejo, da vspje veselica tega prepotrebne društva v goriškem mestu, kakor druga leta, v vsakem pogledu dobro. — Odbor.

Porotne razprave. — Druga razprava se je vršila proti 29 letni Mariji Štrukljev, pristojni v Sv. Lucijo, radi detomora. Dne 2. junija lani je našel neki Ferdinand Žbogar v potoku trupelece novorojenčka, nago, z vrvico okoli vratu. Poklical je podžupana z Loma, prišla je komisija ter konstatirala, da je otrok star kakih 5 mesecev ter da je bil zadušen. Trupelece je ležalo pod težkim kamenjem. — Sumili so hitro Marijo Štrukljevo ter jo aretirali. Štrukljeva je imela jednega nezakonskega otroka, iz leta 1900. Otroci živi. Prvotno je tajila, pozneje je priznala, da je porodila na skrivnem brez vsake pomoči, otrok je bil živ, ona je trdila, da jo boli noga; ko je uvidela, da ne bi mogla več skrivati, je sklenila otroka udušiti, ker je sodila, da bi ga ne mogla vzdrževati. Zadušila je otroka, potem skrivala trupelce, slednjič je nesla isto s perilom v potok. Pred sodnijo je izpovedala, da je otrok prišel na svet šibak, da ga je krstila na ime Ivan, da je pa neki dan kakor v deliriju stisnila otroka za vrat. Trdila je, da je oče otroka 60 letni Ivan Šturm, da je nasilen človek ter da se ni več brigal za njo. Žbogar je kot priča povedal, kako je našel trupelce, vrvico so pokazali tudi Štrukljev. Zaslíšan je bil med drugimi tudi Ivan Šturm, ki je rekel, da on ni oče udušenega otroka. Tu se je razljutila Štrukljeva in nastal je prepir med njima.

Po zaslišanju še nekaterih drugih prič in po izpovedbi zdravnikov je bilo stavljeno porotnikom dvoje vprašanj: 1.) ali je Marija Štrukljeva krivda, da je začetkom meseca aprila 1909. ravnala tako s svojim sinom Ivanom, da mu je vzročila vsled tega smrt; 2.) ali je Marija Štrukljeva krivda, da je ravnala začetkom aprila 1909. z namenom, vzeti mu življenje, s svojim nezakonskim sinom tako, da je nastopila smrt? Porotniki so odgovorili na glavno vprašanje z ne soglasno; na eventuelno z 8 da in 4 ne. Sodni dvor je prisodil Mariji Štrukljev 6 let težke ječe.

Na zatožni klopi je sedel včeraj Josip Hrovat iz Gorice, rojen l. 1876., sobni slikar, poročen, obtožen oskrumbe svoje lastne 11 letne hčerke. Razprava se je vršila pri zaprtih durih. Deklica je na policiji označila, po anonimni ovadbi, očeta za storilca, žena Hrovatova pa, da je storilec brat Hrovatov, ki se nahaja v Ameriki. Hrovat je obsojen na 4 leta težke ječe s trdim ležiščem vsak mesec in jednim postom vsaka dva meseca.

Novostrujari pri Sv. Luciji. — V nedeljo je imela tolminska »Kmečka zveza« občni zbor pri Sv. Luciji. Zbrali so za nalašč dan, na katerega so mislili, da pride vse polno kmetov, poslušat novostrujarske zveličarje. V »Slovenca« skušajo zakriti svojo blamažo s tem, da pravijo, da je udeležba 100 kmetov jako velika, če pomislimo, da je bil isti dan trg v Tolminu, kamor je šlo mnogo ljudstva. Nam se pa zdi, da ravno radi »trga« so sklicali na ta dan občni zbor popoldne čes, to bo ljudi! Ali bilo jih ni niti 100! Počasi ljudstvo uvideva, kaka farbarija so te »Kmečke zveze« in kako zapeljevanje kmeta tiči v takih »zvezah«. Na shodu sta hujskala proti »svobodomiselnemu učitelstvu« dr. Breclj iz Gorice in pa tisti sin slovenskega učitelja Kremžar, ki biva brezplačno pod »Montovo« streho v Gorici, da toliko lažje uganja hujskarije po deželi. »Kmečka zveza« je morala končno proglasiti novostrujarski list za svoje društveno glasilo. Velika nevolja v upravništvu »Primorskega Lista«!

Na zborovanju »Lege« v nedeljo so govorili in sklepali tudi o laškem vseučilišču, ki mora priti seveda v Trst, potem so preganjali iz Gorice slovensko moško učiteljsko, delili so žensko učiteljsko v laški in slovenski oddelki ter slovenski podili iz Gorice, češ, laške šole na laško zemljo, slovenske na slovensko! Prav! Potem morajo hitro odpraviti laške šole iz Gorice, ki stoji na slovenskih tleh, v Furlanijo. Torej marš v Červinjan!

V Avčah je hujskal v nedeljo poslušalce v Kmečkem »izobraževalnem« društvu neki visokošolec Šček. Govoril je o »nalogah klerikalcev proti svobodomiselnosti«. »Slovenec« pravi, da je odločno grajal delovanje »liberalnih učiteljev«. — Nam se zdi, da je bolj vredno graje njegovo delovanje! — Ali ni nobene oblasti, ki bi ustavila tako nesramno hujskanje proti učiteljskemu stanu? Gorje našemu ljudstvu, ako bi se uresničila klerikalna stremljenja glede učiteljstva in šole!

Deželni odbor goriški razglašajo po uradnem listu »L'Osservatore Triestino« vse reči le po laško. Te dni se bahajo po »Gorici«, da je namestnik deželnega glavarja v deželnem odboru odbornik prof. Berbuč. Ali pošilja on kot namestnik take razglase le v laškem jeziku v uradni list?!

»Basta che rende!« — V Gradežu se nahaja med kopališčniki neki človek, ki dopisuje »Gorici«. — »Gorica« z dne 28. pr. m. je prinesla iz Gradeža dopis, v katerem čitamo med drugim: »Tudi letos je Vaš goriški Kramarjev Drejc odprl svojo kramarijo v Gradežu. Ne mislite, dragi čitatelji, da se je Gabršček v Gradežu naselil radi tega, da bi tam pospeševal slovenstvo. Ne, to ni res.... »Basta che rende!«

Prav je povedal. Gabršček res ni postavil svojega kioska v Gradežu v ta namen, da bo v Gradežu pospeševal slovenstvo, in res je, da velja: »basta che rende!« — Vsi, ki imajo v Gradežu kioske in trgovine, se držijo tega: basta che rende! Domačini kakor tujci. Prav bi bilo, da bi posnemali g. Gabrščeka tudi drugi podjetni Slovenci. Kaj je res treba, da naj se okoriščajo v takem kopališču, kakor je Gradež, po večini le tujci, Dunajčani in kdo ve vse odkod? Kaj je prav, da naj se dobi v Gradežu slovenski živeli le med hlapi in deklami?

Klerikalca v »Gorici« tare grda nevoščljivost, drugega nič. Če bi imel kak klerikalec tako urejen kiosk v Gradežu kakor Gabršček, bi rekli klerikalci, da je vse prav in v redu; in če bi prišel kdo pa bi rekel, da je dolžnost dotičnika: pospeševati slovenstvo v Gradežu, bi mu pregreli svete jeze siknili v obraz: n o r e c!

»V ožjem kuratoriju zasebne slovenske gimnazije so tudi naprednjaki«

to laž ponavlja »Gorica« v številki za številko. Imen članov tega kuratorija pa še dosedaj ni objavila. V soboto 28. maja je zopet lagala, da so v kuratoriju tudi naprednjaki. V »Soči« št. 55. smo že navedli imena članov kuratorija, danes jih ponavljamo: V kuratoriju so: profesor Berbuč, profesor dr. Kos, vpokojeni poštni ravnatelj Fran Leban, profesor Ipavec, poslanec Fon, dr. Gregorčič, odvetnik dr. Pavletič, katehet dr. Zorn, semeniški profesor dr. Žigon ter profesorja Mastnak in Zupančič. Izvzemši zadnja dva gospoda so vsi prej imenovani znani za strastne klerikalne zagrizence. To več cela dežela. Zadnja dva gospoda profesorja pa sta prišla v kuratorij kot zastopnika podružnice prof. društva. Povedali smo že, da sta spoštovana mirna gospoda, katerih ne moremo prištevati ne eni ne drugi stranki. To je prva resnica. Druga je ta: da bi ju ostali člani, sami zagrizeni pristaši klerikalne stranke, med njimi znani kaporijoni in poslanci, ne hoteli v kuratorij, ako bi bila gospoda znana kot pristaša napredne stranke.

Snovatelji kuratorija so se postavili od prvega početka na to stališče, da napravijo glede zasebne slovenske gimnazije vse lepo sami med seboj ter da ne sme noben naprednjak v kuratorij! — Pri jednem takim zborovanju je rekel nekdo, da utegne v javnosti vendar napraviti neprijeten utis ter da bo morda škodovalo, ako se prezre narodno-napredna stranka ter se sestavi vse čisto strankarsko. — Merodajni zborovalci so rekli, da mora ostati tako, kakor so prvotno sklenili, torej da se na narodno-napredno stranko pri sestavi kuratorija ne bodo čisto nič ozirali! Pri tem so ostali, v javnosti pa lažejo klerikalci, da se kadi okoli njih, da so v ožjem kuratoriju klerikalci poleg naprednjakov ter da je neresnična trditev, da se je prezrla narodno-napredna stranka. Tako lagati zna samo Gregorčičeva »Gorica« ki hoče imeti naprednjake za norce ter izvabiti iz njih žepov prispevke za »zasebno slov. gimnazijo« kar je pa nič ne ženira, da ne bi zmerjala naprednjakov z zalego, katero treba zatreči. — V soboto bo najbrže zopet lagala, da so v kuratoriju tudi naprednjaki, imen pa ne bo navedla. Naj jih vendar navede, da bodo poznali backi pristaše napredne stranke v kuratoriju: dr. Gregorčiča, Fona, dr. Pavletiča, Berbuča itd. ...

Tako laganje po »Gorici« pomeni slab začetek.

Važno za agente in zastopnike. — Tvrška bratje Uccelli v Gorici, Magistratna ulica št. 6. je sprejela v svoj delokrog tudi različna zavarovanja. V ta namen sprejema več agentov in zastopnikov.

Javni ples priredijo fantje v nedeljo, dne 5. junija na Dobravem.

Javni ples priredijo fantje na Volčji dragi v prostorih g. Iv. Kodermaca v nedeljo, dne 5. junija.

Sokolski vestnik.

I. zlet Primorske Sokolske Župe se bo vršil dne 19. junija 1910. v št. Petru pri Gorici. — Vspored: I. Na predvečer dne 18. junija 1910. 1. Sprejemanje gostov. 2. ob 8. uri zvečer komers na vrtu hotela »Pri zlatem jelenu« v Gorici z govorom, petjem, godbo, itd. — II. Dne 19. junija 1910. 1. Ob 6. uri zjutraj tekma. 2. Sprejem došlih gostov. Zjutranji koncert. 3. popoldne ob 4. uri pričetek javne telovadbe: a) nastop ženskih oddelkov z vajami z vretenci, b) nastop članov s prostimi vajami, c) nastop naraščaja z vajami s praporci, d) telovadba članov P. S. Ž. na orodju, e) nastop gostov, f) telovadba članov na 6 bradljah, g) skupine. — 4. Ljudska veselica s petjem, godbo, plesom, na 2 plešiščih itd. itd. Jedila in pijačo dobilo se bode v 8 zato nalašč postavljenih šotorih. Med veselico prodaja spominskih razglednic, šaljiva pošta, pošta na veseličnem prostoru itd.

Vstopnine: Na predvečer h komerzu 50 vin. K javni telovadbi in ljudski veselici 50 vin. Sedeži na tribuni po 1 K. Vsak plesni komad 20 vin. Srečke po 10 v. Razglednice po 10 vin.

Ildrijska Sokolska Župa je priglasila svoj korporativni prihod. — Na zdar!

Zveza narodnih društev.

Kmeto izobraževalno društvo v Lokačevu priredi dne 5. junija veselico in ples s sledečim vspešnim: 1.) Aljaž, Soči. 2.) Hej Slovani (godba). 3.) Deklamacija. 4.) Lepa naša domovina (godba). 5.) F. S. Vilhar, Slovenec i Hrvat. 6.) Po jezeru, (godba). 7.) Mašek, Lahko noč. — Ples. — Veselica se bo vršila v prostorih g. J. Winkler. Vstopnina k veselici za ude 20 v, za neude 30 v. Sedeži 10 v dražji. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Bralno društvo v Šempasu vabi k veselici, ki se bode vršila v nedeljo, dne 5. junija v prostorih g. J. Humarja. Vsopred: 1.) Pozdrav gostom. 2.) J. Vogl: »Cigani«, možki zbor bralnega društva v Šempasu. 3.) J. Stritar: »Rojakom«, deklamacija g. ca. Ličen. 4.) Nedved: »Zvezna«, možki zbor kmečkega bralnega društva »Lijak« z Vogrskega. 5.) Hajdrih: »V sladkih sanjah«, možki zbor narodnoizobraževalnega društva »Ajševica«. 6.) Bajuk: »Venec slovenskih narodnih pesmi«, možki zbor bralnega društva iz Šempasa. 7.) »Blaznica v prvem nadstropju«. Burka v enem dejanju. — Po veselici ples v venčkih za društvenike in povabljenе goste. Pri veselici svira sokolska godba iz Prvačine. Pričetek ob 3. uri in pol popoldne Vstopnina s sedežem 1 K, stojšča 40 vinarjev. Plesni venček 1 K. V slučaju slabega vremena, se bode vršila veselica teden pozneje. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ročinj. — V nedeljo 5. junija priredi tukajšnje društvo »Sloga« svojo veselico v prostorih gostilne Franca Kregarja. Vsopred bode zelo bogat in raznovrsten in se bode izvedel tako-le: 1.) H. Volarič: Slovan na dan, mešan zbor. 2.) Tovarovsky: Sporočilo, kvartet. 3.) V Ljubljano jo dajmo, veseloigra v treh dejanjih. 4.) H. Sattner: Na planine, mešan zbor. 5.) H. Sattner: Po zimi iz šole, mešan zbor. 6.) Dajakova zarubitev, opereta. 7.) Šaljivo srečanje se vrši med veselico. 8.) Ples.

Kmeto izobraževalno društvo v Štorjah vabi na prvo veselico s petjem, igro in plesom, katero priredi v nedeljo dne 5. junija t. l. ob 3. uri popoldne na vrtu gostilne g. K. Suša. Pri veselici sodeluje iz prijaznosti: Pevsko društvo »Zorislava iz Sežane in pevski zbor društva »Tomaj« iz Tomaja. Čisti dobiček je namenjen za nabavo toliko potrebne domače ljudske knjižnice. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. Na obilno vdeležbo vabi odbor.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Oddaja pisarniških potrebščin. — Pri c. kr. državno železniškem ravateljstvu v Trstu se odda dobava pisarniških potrebščin (tudi telegrafnega papirja) za l. 1911. — Podrobni pogoji za oddajo dobave so vsebinjeni v uradnem listu »L. oservatore Triestino« v Trstu, ki izide 10. junija t. l.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejme se: knjigovodje 3, kontoristov 2, korespondente 3, poslovodja 1, potnikov 2, sklanišnik 1, pomočnikov mešane stroke 6, pomočnikov manufakturne stroke 2, pomočnikov špecerijske stroke 2, pomočnikov galanterijske stroke 1, blagajničark 4, kontoristinj 1, prodajalk 6, učencev 7, učenk 1. — Službe išče: knjigovodja 1, kontoristov 4, korespondent 1, poslovodij 2, pomočnikov mešane stroke 20, pomočnikov železniške stroke 4, pomočnikov manufakturne stroke 8, pomočnikov špecerijske stroke 4, kontoristinj 4, blagajničark 5, prodajalk 7, učencev 4, učenk 2. — Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Goriška kolesarska zveza.

Izid kolesarske dirke društva »Vrtojba«, katera se je vršila 29. pr. m. iz Sela-Vrtojbe, je sledeči: 1. je došel na cilj

Bavčar Viktor, kateri je rabil 39 min. — 2. Danevčič Anton, 39 min. 2 sek. 3. Krpan Andrej, 39 min. 4 sek. 4. Mihael Jožef, 39 min. 6 sek. 5. Bavčar Anton, 41 min. — Veselica se je vršila v najlepšem redu. Udeležba je bila povoljna.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici se uljudno obrača na vsa slavna bratska kolesarska društva, da bi blagovolila v obilnem številu prisostvovati pri veliki cestni dirki in kontroli, katera se bo vršila 12. junija t. l. predpoldne iz Ajdovščine-Gorice popoldne iz Mirna-Gorice. Ob enem se tudi uljudno naproša vsa slovenska kolesarska društva, da naznanijo pravočasno imena gg. dirkačev, kateri so pripravljeni udeležiti se teh dirk. Kakor se vidi po pripravah in poročilih iz mesta in dežele, obeta biti v nedeljo 12. t. m. veliki športni slavnostni dan, ker je obširen vsopred, dve cestni dirki in ena polževa dirka, šaljivo srečanje, šaljiva pošta, srečanje za novo dvokolo, vojaški koncert, javni ples, umetni ognji itd.

Kolesarsko društvo »Miren« v Mirnu priredi 7. avgusta t. l. veselico združeno s cestno dirko, s srečanjem in javnim plesom. Naproša se vsa bratska društva, da sprejmejo to na znanje. — Odbor.

Politični pregled.

Cesar v Bosni. — Pred vhom v vladno palačo v Sarajevu je pričakovil vladarja častniški kor. Od 9^{1/4} je začelo sprejemanje. Prišli so se poklonit cesarju nadškof dr. Stadler, metropolit Letica, reis il ulema, vsi ti s številno duhovščino, verske občine židovske, protestantske, potem konzuli, častniki, deželni uradniki, župan Essad Effendi Kulović z zastopstvom občine, razne deputacije. Na udanostni nagovor sarajevsk. župana je cesar odgovoril: Vrlo vzradoščen in ganjen radi mnogih spontanil dokazov odkritosrčne zvestobe in udanosti, izkazane mi v zadnjem času mojega prebivanja v mojem deželnem glavnem mestu, se Vam zahvaljujem, gospoda moja, za te manifestacije ter Vas zagotavljam, da bom z vso vne-mo skrbel za razvoj tega lepega mesta in se bom vedno rad spominjal dni, ki sem jih preživel tukaj. »Saopčite moj pozdrav mome vjernom stanovništvu lijepog grada Sarajeva«.

Na razne udanostne nagovore je cesar odgovarjal najuljudneje, zahvaljujoč se za izraze zvestobe in udanosti. Kazal je zanimanje za politične, kulturne, gospodarske in socialne razmere dežele. Popoludne si je ogledal cerkve vseh veroizpovedanj. Zvečer 31. pr. m. je bil dvorni dîner. — Govori se, da bosta Bosna in Hercegovina povzdignjena v kraljestvo, s čemur bi se jim dala le ona čast, ki jo je imela ta dežela davno prej.

Defiliranje čet je bilo impozantno. Defilirali so pred cesarjem tudi šolski otroci. — Za avdijenco je prosilo tudi 10 članov odposlanstva srbskih kmetov, da bi izročili prošnjo za obvezno odkupljenje kmetov. Reklo pa se jim je, naj izroče spomencio kabinetni pisarni. — Pomiloščenih je 200 kazencev, med temi 31 vojaških beguncev iz Gacke, 6 veleizdajnikov in druge radi političnih zločinov obsojene osebe.

Cesarjev ukor nadškofu Stadlerju. — Znani bosenski nadškof Stadler tira v Bosni politiko najskrajnejšega klerikalizma v škodo prebivalstva. Razcepil je Hrvate v dve stranki ter proglasil stranko, v kateri so frančiškani, za brezveslo!

Dr. Stadler je v svojem fanatizmu šel celo v Rim, da bi izposloval kak ukrep sv. Stolice proti frančiškanom; a kakor je razvidno iz ukora, ki ga je dobil dr. Stadler od samega cesarja, je hotel doseči v Rimu tudi to, da bi sv. Stolica uplivala na skupno vladno, oziroma na vladarja, da bi se spremenil sedanji politični kurz. Ko se je nadškof dr. Stadler, na čelu katoliške duhovščine, poklonil cesarju v sarajevski vladni palači, je cesar vprašal dra. Stadlerja s posebnim povdarkom: »Vi ste bili zopet v Rimu?« Nadškof je odvrnil: »Njegova Svetost voščil Vašemu Veličanstvu, da bi dosegli starost bavarskega prince-regenta in še sto let po vrhu«. Cesar je zamahnil nejevoljno z roko ter rekel: Znam, da mi je Njeg. Svetost blagohotno naklonjena, ali Vaša ekscelenca bi bili storili pametneje, da niste šli v Rim ter da bi bili opustili vsaki poskus, da bi pregovorili

Vatikan, da bi se vmeševal v našo politiko. Potem je pustil cesar Stadlerja in se obrnil proti frančiškanskemu provincialu Mišiču, s katerim se je jako prijazno razgovarjal ter mu se zahvalil za delovanje med volitvami! — Stadler je odšel z dolgim nosom.

Zopet nova bremena. — V seji finančnega odseka je minister vitez Bilinski imel govor, ki je povzročil veliko senzacijo. Med drugim je rekel, da bo znašal primankljaj za l. 1910. 71 milijonov kron Izdatki za socialno zavarovanje se niti približno ne dajo preračunati. Uvedba dveletne vojaške službe bo stala na leto 90 milijonov. K temu še pridejo enkratni izdatki v prvem letu, ki se tudi še ne dajo v naprej doočiti. Za nove vojne ladje bo treba 300 milijonov, za popravo starih vsako leto 20 milijonov, za razne druge ladje, za zgradbo ladjedelnic in novih vojašnic 100 milijonov itd. Vse te izdatke bo težko pokriti z novimi davki, zato bo najbrže potreba najeti novo posojilo. Če se ne bo posrečilo letošnji deficit pokriti z novimi davki, potem lahko nastane nevarnost, kakor je naglašal minister, da bo proračun za l. 1911. navzel katastrofalni karakter.

Na Ogrskem se vršijo državnozbornske volitve. Do danes je znanih 246 volilnih rezultatov. Volitve so burne kakor navadno. V Körpenu so volilci pognali z dinamitom v zrak župnišče, ker je volil župnik vladnega kandidata.

Načrt novega poslovnika za naš parlament je izdelal po naročilu poslovniškega odseka, ki je vladno predlogo zavrgel, posl. dr. Steinwender. Bistveno važna nova določila so sledeča: v prihodnje se lahko na interpelacije odgovarja pisмено; poslanec se da stalna letna plača; govoriti se mora samo s tribune; zbornica lahko odmeri posameznim govornikom čas za govore; nujni predlogi pridejo po končani razpravi o kakem predmetu na vrsto, ako to sklene zbornica s priprosto večino; plenarne seje se imajo vršiti redno trikrat na teden in imajo trajati po štiri ure. Predsednik dobi večje pravice. Načrt zahteva častni sod za slučaje neopravičenih napadov in posebna določila za obrambo onih oseb, ki se ne morejo na napade poslancev v zbornici braniti.

Dopolnilna državnozbornska volitev na Spodnjem Štajerskem. — Narodna stranka je klicala javen shod v Slovenjem gradu. Na tem shodu je bil postavljen za kandidata Ivan Kac, župan v Šmartnem pri Slovenjem gradu. Klerikalni kandidat je prof. Vrtovšek, deželni poslanec.

Hrvatska volilna reforma je dobila 28. pr. m. sankcijo.

Črnagora bo najbrže proglašena za kraljestvo povodom bodočih slavnosti ob Nikolajevi 50-letnici vladanja. Še prej pa naj Nikola pomilosti žrtve znanega cetinjskega bombnega procesa, ki so bile obsojene na podlagi izpovedi slavnega Nastića. Pomiloščenje bi bilo v interesu nastitje in države.

Kompromis med hrvatsko in demokratsko stranko v Splitu za dopolnilno državnozbornsko volitev je že sklenjen. — Obe stranki bosta glasovali za dr. Smolaka, vsled česar je njegova izvolitev zagotovljena.

Razne vesti.

Slovenski vojak pri ogrskih volitvah. V ponedeljek popoldne se je odpeljalo 600 vojakov pešpolka št. 17 iz Celovca k ogrskim volitvam.

Vseslovanska univerza v Pragi. — Kakor poročajo bolgarski listi, se bo na slovanskem kongresu v Sofiji govorilo tudi o eventualni ustanovitvi vseslovanske univerze v Pragi potom kreacije srbskih, bolgarskih in ruskih stolic.

Državna policija v Rovinju. — V Rovinju se ustanovi s tekočim mesecem policijski komisarijat z omejenim področjem. Delovanje komisarijata se razteza na mestno občino rovinjsko; komisarijat bo opravljal posle, ki jih je doslej opravljal mestni magistrat v Rovinju v prenešenem delokrogu.

Strašna nesreča se je zgodila v kraju Weiz na Gor. Štajerskem, kakor nam poroča od tam naš rojak, namreč 21. maja ponoči se je bliskalo in grmelo. Nastal je strašen naliv, voda je narasla na

2^{1/2} m ter je vzela s seboj eno barako in 11 oseb. Med ponesrečenimi je 7 Hrvatov, 2 Nemca in 2 Slovenca iz Spod. Štajerske.

Vojaške čete v Ogrski radi volitev. »Arbeiter Zeitung« poroča iz Przemysla, da so po nalogu vojnega ministerstva imeli dne 28. t. m. častniki generalnega štaba dolgo konferenco glede odpošiljanja vojaških čet na Ogrsko za dobo državnozbornskih volitev. Sklenili so odpustiti stotnije, ki bodo nalašč zato sestavljene. Vsak vojak ima 110 patron.

Dvojno življenje. — Grof Danilov iz Petrograda je bival z ženo in hčerko v Parizu v neki skromni vili. Ko ga ni bilo doma, je pa šel na drug kraj mesta, kjer je najel svoji ljubici bivši plesalki Don-daine elegantno palačo. Slednjič bi pa moral zapustiti Pariz z družino, šel je k ljubici po slovo in pri njej se je ustrelil v sence. Umrl je takoj. In komaj sedaj je prišlo na dan, da je živel čez dan pri ženi, po noči pri ljubici.

Edmund Rostand, sloveči pisatelj drame »Chantecler«, je pričel pisati novo dramo »Faust«. Kakor je delovala pri prejšnji drami reklama, tako opozarjajo tudi sedaj francoski listi na to najnovejše delo. Vsak dan se priobčujejo nove vesti. No, reklama že izvrši svojo nalogo, toda bati se je, da »Faust« ravno tako malo zadovolji občinstvo kakor »Chantecler«. Glavna stvar pisatelju ne uide in to so novi milijoni.

Prejšnjega hrvaškega ministra Mirko pl. Josipoviča je zadela kap na dunajski Kärntnerci, Star je bil 78 let. Truplo prenoso v domovino.

Poročni prstan v telovniku. — Na Ogrskem se je hotela ločiti grofica od svojega moža, ker nosi, kadar je na vojaških vajah, poročni prstan v telovniku in živi kakor kak samec. Prva istanca je izrekla ločitev zakona. Druga istanca je na drugega mnenja in je vsled tega dvignila prvi sklep, češ življenja oficirja živečega v tujini ni tako strogo soditi. — Kaj poreče na to kraljevska kurija? Vse je radovedno.

Dve detomorilki sta bili pred ljubljansko poroto oproščeni. 24 letna Ivana Lavrenci, dekla, ima že enega nezakonskega otroka. Novorojenčka je zadušila, češ, da ga ne bo mogla preskrbovati, ker jo že prejšnji stane mesečno 14 K, nezakonski oče pa je pijanec in zapravljivec. V obupu je storila zločin. — 22 letno Heleno Krivec iz Zgoš pri Begunjah je zapeljal neki dragonec na vajah. Otrok je umorila iz strahu pred očetom. Obe sta oproščeni.

Zavarovanja

proti ognju, vltomu, nezgodam, civilnim poroštvom, za življenje in nevestine opreme se lahko sklenejo po zmernih tarifih

pri tvrdki bratje Uccelli

Gorica, Magistratna ulica 6.

Sprejmejo se agenti in zastopniki.

udlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi nejege peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočno pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglaševalec se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na doželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Dojilka se sprejme takoj v Gorici. Biti mora zdrava, mirna, ne razburjive krvi (temperamenta) in z ne prestarim mlekom, raje hribovka, kakor iz doline. — Naslov pove naše upravniš. vo.

Dosedanje zglasilke se lahko zopet javijo, ker se niso pri nas sprejele zgolj radi pomote.

Fran Novak, brivec Gorica, Gosposka ulica št. 3 se priporoča sl. slov. ibčinstvu v mestu in na deželi. Postrežba točna on čista. V zalogi se dobi razne toaletne potrebnosti po zmerni ceni. Prevzema tudi vsa tasničarska dela ter kupuje zmešane ženske lase od K 12 naprej kg.

Raki živi se dobe v gostilni Komel na Ajševici vsako soboto in nedeljo. Na željo odjemalcev se pošilja na dom.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Rastelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče aluherškega in drobnega blaga ter tkanin, pranje in nitij

POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni vencl. — Mašne knjžnice.

Mašna obutala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najboljše oskrbljena zaloga za kramarje, krojačarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 -8

Se nekaj

poletnih stanovanj v Medvodah

— ob gorenjski železnici —

z sobno-kuhinjsko in obedovalno opravo, lepimi senčnimi nasadi, rečnimi in peščenimi kopelji, športnimi prostori

se odda za poletje.

Deč pove lastnik Franc Jarc v Medvodah.

Varstvena znamka: „Sidro“
Biniment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je povsod pripoznano kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1-40 in 2- se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v škatljah z našo varstveno znamko „Sidrom“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „Zlatem levu“ v Pragi
Isabetsgasse št. 5 nova.
Dnevno razpoložljiva.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Nadželstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorec“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoči ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Nadželstvo in nadzorstvo.

Založili smo posebne vrste blazinice za šampilke znamka „IDEAL“

na kar opozarjamo slav. županstva, urade, trgovce itd. — Blazinica „Ideal“ se odlikuje posebno v tem, da se odtis koj posuši, prav nič ne zamaže in da se ga ne more izbrisati.

Pred uporabo te blazinice naj se očisti šampilko s **špiritom** ali pa z **mlačno žajfnico**. — Blazinica bodi vedno zaprta, da se ne zapraši in ne izsuši. Za to blazinico je uporabljati izključno le **barvilo** „Ideal“, katero imamo tudi v zalogi.

Blazinice pošljemo na željo tudi na poskušnjo. Cena z barvilom vred K 2.60. Sprejemajo se tudi naročila na šampilke.

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Zagrebski Franck kot tovarniško znamko

priporočujemo kot priznano **najboljši** pridatek za kavo!

Sl. zagan Y 1655, 1:10 T

Novost!

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:

„Kraljica Dagmar“

Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRĚBIZSKÝ. — »Slovanska knjižnica« snopič 173-180. — Cena za nenaročnike K 3.20. P ština 20 vin

Guy de Maupassant:

Novele.

Prevel: Pastuškin. — „Salonska knjižnica“ št. XII. — Cena K 3. — Poština 20 vin.

Naroča se v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!



Velika zaloga dvokoles od K 30-300; šivalnih strojev od K 30-250; gramofonov od K 15-1500; plošče od K 1-4; vsakovrstnih kmetijskih strojev, orkestrionov i. t. d. — Mehanična delavnica pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepki za gostilne, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtevo poštne prosti. Najnoveje acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 K naprej



Napoleon stopal od zmage do slave, bil mož je v vesnici prebrisane glave; gotovo — (o tem zgodovina molči) — „OHIO“ je on nosil, vsaj meni se zdi.

„OHIO“

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.